

Kallós Péter És György

Tusnádon készült a kép az 1950-es évek végén. A két fiam látható rajta: Péter, a nagyobbik és György, a kisebbik. A hátuk mögött, bal felől áll az a ház, ahol a szállásunk volt. Mindig ezt béreltük ki, amikor nyaralni mentünk. Szinte minden nyáron eltöltöttünk egy-két hetet a szabadságunkból Tusnádon. Általában barátokkal mentünk, a Róth családdal és Tóthékkal. Róth András szociológus, a kolozsvári Babes-Bolyai egyetemen tanított. Tóth Sándor pedig filozófus. Ő is tanított a kolozsvári egyetemen, most Nagyváradon él. Mind a ketten munkatársai voltak a férjemnek, zsidó származásúak. Sokszor utaztunk külföldre is. A férjemmel és a gyerekekkel bejártuk Kelet-Európát, 1970 után pedig a nyugati országokba is mehettünk. Jártunk Nyugat-Németországban, Olaszországban, Franciaországban. Az autónkkal mentünk, vittünk sátrat, és élelmiszerből is felpakoltunk. 1950-ben született Péter fiam és 1955-ben György. 1959-ben egy évig otthon maradtam. Beálltam egy szövetkezetbe, amelynek otthon is tudtam dolgozni. Hímeztem, ezzel pótoltam a családi bevételt. Nem tudtam tétlenül ülni. A nagyobbik fiam miatt kellett kimaradjak a munkából, mert problémái voltak az iskolában, és muszáj volt otthon maradjon. Szellemileg túlságosan fejlett volt az osztálytársaihoz képest, és zavarta az órákat. Kellott valaki, aki állandóan mellette legyen, hogy ne legyen belőle tekergő. Otthon Péter az apja ölében ült állandóan. Nem tudom, hogy tudott úgy dolgozni a férjem, hogy a fia közben az ölében van, és állandóan kérdez valamit. A férjem az írógép mellett írt, és közben a fiunk az írógépnél minden betűt megtanult. A napközi igazgatója mondta volt egyszer a férjemnek, hogy 'Hát a fia a mi legnagyobb segítségünk, de a vizsgázók réme'. A Bolyai egyetem által működtetett napköziben vizsgáztatták az óvónőképző tagjait. Például egy székely leányka vizsgázott, és egy mesét kellett mondjon. Mondta a mesét, és beszélt az autóról, de azt nem autónak mondta, hanem 'ótónak'. A fiam persze beleszólt, hogy az nem 'ótó', hanem autó. Különböző dolgokba beleszólt úgy, hogy belezavarodtak a vizsgába. Az elemiben is ugyanez volt a probléma. Túl okos volt, és ezt nem álltatta [átallotta] kimutatni. Írni, olvasni tudott, mikor iskolába ment. Zavarta a tanítónőt, beleszólt a leckébe. Szülőértekezleten mindig végig kellett hallgatni ezt. A tanítónő kétségbe volt esve miatta. Az elemi a Téglás utcában végezte.